Las CUP muestran su esencia en un acuerdo bochornoso

Tras meses de negociaciones, hoy se investirá al convergente Carles Puigdemont como nuevo Presidente de la Generalitat de Catalunya. Cuando todo parecía abocado a nuevas elecciones, la cúpula de las CUP- que no ninguna de sus múltiples asambleas- decidió inmolarse en un acuerdo con Junts pel Si que deja bien a las claras las miserias políticas de esta organización política. A cambio de que Artur Mas ceda la presidencia durante unos pocos meses, ellos se comprometen a renunciar a hacer política y a someterse a los dictados de JxSi y de otro connotado convergente, alcalde de Girona hasta la fecha.

Hoy queda meridianamente claro –para los que aún albergaban duda alguna-, que las posiciones de clase son inexistentes en esa formación oportunista hasta el tuétano, dónde sus asambleas y su "democracia participativa" sólo suponen meros juegos folclóricos, dónde lo único que cuenta es la decisión de una cúpula capaz de jugar a los cambalaches burgueses más repugnantes a cambio de investir a Puigdemont en vez de Mas. Nos preguntamos ¿qué negociaron los señores de la CUP en el día de ayer, en base a qué programa político? Ninguno, bastó con que Artur Mas pasara a la reserva para que el milagro se produjera. Ceden sus 10 diputados a cambio de un procés que quedará bajo mando único de los mismos señores que niegan el derecho a la autodeterminación al pueblo palestino, saharaui o kurdo.

El Partit Comunista Obrer de Catalunya reitera su firme línea internacionalista, exigiendo que el nuevo Gobierno catalán cumpla escrupulosamente a la hora de hacer efectivo el inalienable derecho a la autodeterminación del pueblo catalán. Hacemos un llamamiento a las fuerzas proletarias y populares a unir sus fuerzas, a cimentar los pilares de la organización del poder popular capaz de arrancar de raíz el venenoso

nacionalismo, capaz de emancipar social y nacionalmente al pueblo trabajador catalán. Un llamamiento a fortalecer las filas del PCOC, en su camino infatigable hacia el socialismo. Cuando el oportunismo más zafio y descarado se muestra en toda su esencia, no hay más salida que la que se da entre los revolucionarios y aquellos que tan sólo buscan alargar nuestra agonía fortaleciendo este régimen capitalista agotado y su podrida institucionalidad burguesa.

Comité Nacional PCOC

Les CUP mostren la seva essència en un acord vergonyós

Després de mesos de negociacions, avui s'investirà al convergent Carles Puigdemon com a nou President de la Generalitat de Catalunya. Quan tot semblava abocat a noves eleccions, la cúpula de les CUP- que no cap de les seves múltiples assemblees- va decidir immolar-se en un acord amb Junts pel Si que deixa bé a les clares les misèries polítiques d'aquesta organització política. A canvi que Artur Mes cedeixi la presidència durant uns pocs mesos, ells es comprometen a renunciar a fer política i a sotmetre's als dictats de JxSi i d'un altre connotat convergent, alcalde de Girona fins avui.

Avui queda obertament clar –pels quals encara albergaven dubte alguna-, que les posicions de classe són inexistents en aquesta formació oportunista fins a la medul·la, on les seves assemblees i la seva "democràcia participativa" només suposen mers jocs folklòrics, on l'única cosa que explica és la decisió d'una cúpula capaç de jugar als tripijocs burgesos més repugnants a canvi d'investir a Puigdemon en comptes de Mas. Ens preguntem què van negociar els senyors de la CUP en el dia d'ahir, sobre la base de quin programa polític? Cap, va bastar amb que Artur Mes passés a la reserva perquè el miracle es

produís. Cedeixen els seus 10 diputats a canvi d'un procés que quedarà baix comandament únic dels mateixos senyors que neguen el dret a l'autodeterminació al poble palestí, sahrauí o kurd.

El Partit Comunista Obrer de Catalunya reitera la seva ferma línia internacionalista, exigint que el nou Govern català compleixi escrupolosament a l'hora de fer efectiu l'inalienable dret a l'autodeterminació del poble català. Fem una crida a les forces proletàries i populars a unir les seves forces, a cimentar els pilars de l'organització del poder popular capaç d'arrencar d'arrel el verinós nacionalisme, capaç d'emancipar social i nacionalment al poble treballador català. Una crida a enfortir les files del PCOC, en el seu camí infatigable cap al socialisme. Quan l'oportunisme més grosser i descarat es mostra en tota la seva essència, no hi ha més sortida que la que es dóna entre els revolucionaris i aquells que tan sols busquen allargar la nostra agonia enfortint aquest règim capitalista esgotat i el seu podrida institucionalitzat burgesa.

Comitè Nacional PCOC